

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis duodecim patriarchis filijs iacob. Cap[itulum]. xcvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense februario occurribus Folio. ix.

emarcuit: et nomen israel imposuit: atque quod contra fratrem inquietus stareret: eidem predixit. Jacob vero ad placandum animum fratris munera sibi pernuncios misit: ipse autem subsequens filios et uxores ac familiam et iumenta in duas turmas divisit. Cum esau cum quadringentis armatis occursero: et munera eius recusans: ipsi cum uxorisbus et filiis suis amabiliter cum amplectu et osculo ac fletu suscepit: et in seyr reuersus est. ¶ Trasacto vero iordanus Jacob habitant in agro siche: quem emit a rege emor. Et tunc dina filia eius egressa ut mulieres regios videret: corrupta est a siche filio emor. Quia postmodum in coniugio petens: Symeon et leui dolose egerunt: ut filius emor cuius patre et populo iuxta ipsorum ritum circuiciderentur: afferentes se sorore incircuicato homini copulare non posse: quod si faceret: nendum dinam filio regis punierunt tradere: sed etiam cum coram populo connubia co-federare. Cum autem omnes mares circuicatae fuissent: et per dolore incisionis tertio die in lectis sacerdoti. Symeon et leui arietis gladiis urbem aggressi sunt: cisticisq; maribus interfectis cetera diripiuerunt. Unde teritus Jacob propter incolas terre: sed confortatus a deo recessit. Perueniensq; berhel edificauit almare: et iuxta id quod prius in itinere mesopotamie domino voverat: ibidem obtrulit holocaustum. Egressus igitur Jacob de berhel venit verno tempore ad terras que dicit effratam. I. berylem. Ibique cum rachele filium peperisset: et per dolorem partus moreretur: vocauit eum benomium. I. filius doloris. Pater vero vocauit eum beniamin. I. filius dextere. Ibique rachele sepulta: Jacob puenit ad terram chanaa. Et cum esset anno: xxx. patrem suum Isaac mortuum sepelivit. Erat autem Jacob annorum: xxi. quando genuit Ioseph. Et cum esset Ioseph annorum: xxix. Jacob descendit in egyptum in animabus. Ixx. qui tunc erat annorum: vt in proximo dicatur. Qui post ea visit in egypto annis: xxxii. Et sic Jacob annorum: xlvi. videns appropinquare obitum suum vocauit Ioseph filium suum adiurans eum ut ipso sepeliret: ubi abraham sepultus fuerat. Conuocatis autem omnibus filiis suis benedixit eis ac prophetice multaventura predictis de divisione terre promissionis ad litteram: et de futuro statu duodecim tribu: aperiisse autem de viro christi aduentu. Et post hec in pace dormiuerunt: quae filii assumentes portauerunt in hebron: et ibi eundem sepelierunt cum patribus suis. Hoc et Benesi a. c. xxviii. usque ad. xxxvii. et ex aliis libris quibus supra.

De sancta Rachele.

Lap. xciv.

Rachel filia Laban filii baruelis filii nachor fratris abrahe et Jacob nepitis et auisculo precreata in uxore Jacob divina dispensatione a patre tra-

dita est. Pro qua ut supra protime dictum est.^{la} Jacob laban seruiterat septem annis. Et videbatur sibi dies pauci pre amoris magnitudine quam ipsas adamauit. Nam soror etiam quasi coactus accepto. Quia tam die instituta exigit ut minus accepti in aliquo subleuentur. Videlicet deus Jacob rachel per diligeret: ea multo tempore sterilitate donauit: illa autem multis filiis fecidauit. Cum autem contemplatione filiorum amor licet sororis dilectionis adequatus esset in Jacob: tunc et rachel parere cepit. Peperitque primum Ioseph Jacob et in anno etatis agentis: ut scilicet Iosephus tradidit. Post quem annis duodecim genuit Beniamin et in puerperio decessit: quia Jacob in effrata quod est berylem ubi et filium pepererat: sepelivit: et titulus eius descriptionis desuper apposuit. Præfate tres sanctissime matres: scilicet sara: rebecca: et rachel in multis sacre scripture locis commemorantur: et earum celebris sanctitas recolitur. Specialiter autem petrus in prima epistola. c. iii. de sanctitate sare mentionem facit: Quis et cerebras commendare in genere videat: propter quod merito in sanctarum mulierum catalogo describuntur: que tantorum virorum coniuges et facrorum filiorum meruerunt esse genitrices. Iosephus etiam eas inter sanctas hebreorum matres: uno pre ceteris commemorat. Nec omnia unde supra collecta sunt.

De sanctis duodecim patriarchis filiis Jacob.

Lap. xcvi.

Duodecim patriarchi filii filii Jacob: a quibus tribus Israel descenderunt: ab eodem ex duabus enim uxorisbus: rachel et lia: et duabus ancillis zelpha et bala progeniti fuerunt: quorum nomina haec sunt: ruben: symeon: leut: iudas: isachar: zebulon: gad: aser: dan: neptalin: Ioseph: et Beniamin. His enim in sanctorum numero ponendos inducuntur: non solum paterna sanctissima merita: quorum illi imitatores fuisse creduntur: sed etiam eorum in multitudinem filiorum Israel innumera generatio diffusa. Quod ut ipsorum sanctitas plenus innoteat ex omni tribu eorum duodecim initia signatorum in apocalypsi describuntur: ut sic ex electis filiis parentes eorum sancti comprehenduntur. Excepta sola tribu dan: que ideo in novo testamento repellit: non ex villa progenitoris culpa: sed quia ex ea christo contrarius antichristus nasciturus dictum. Verum et si ex eisdem patriarchis aliqui peccauerint in aliquo: ut pote ruben qui patris concubina abusus est: vel forsan oes quando Ioseph sustulit in egypto vendiderunt: pie creditur eorum culpas ante mortem per pentecostem fuisse deleras: ut patrum vestigia imitantes omnes ex hac luce sine delicto migraret. Confirmatur etiam haec opinio ex duodecim testamento iporum: que in hebreorum codicibus reperta nuper.

h. liii

Liber

in latinum translatā sunt: que Vincētius in spe cule ponit. In quibus de adiūtu christi et artis culis humanitatis tot et tāta mysteria vaticina ta continentur: ut videatur diuino afflati spiritu: non futuram prophetā predixisse: sed trāctām historiam texuisse. Et potissimum in hoc concordantes: q̄ christus domin⁹ de trib⁹ iuda et trib⁹ leui fuerat nasciturus: ipsas duas trib⁹ pre ceteris exrollens: et in hoc ch̄risto regnum et sacerdorium attribuētes. Neq; eīn arbitrandū est tantā diuini spiritus afflationē in reproba tos homines eadem sacramēta sic vñico ore p̄phētantes: potissimum mortis tempore cōcurrisse. ¶ Omnes auct̄es patriarche sic cum patre iacob in egypto intrauerūt: sic ibidem vitā finies runt. Et istis ut dicitur est duodecim trib⁹ filior⁹ israel dicte sunt: inter quas quīs trib⁹ ruben ex eo q̄ fuerat primogenit⁹ ceteras dignitate precellere debuissent: tamē trib⁹ iuda eius locū obtinuit: et ideo merito regnum accepit: quia aperto rubro mare filiis israel transituris: cunctis intrare dubitatibus: prior trib⁹ iuda māre transiuit: et ceteris transeundi audaciam prebuit. Post hāc in tribus leui merito prefecit: quia ipsa sola et oībus diuina vocatione ad sacerdotiū subiunat. Et quia ex oībus fratribus suis lenite separati fuerant: ut de sacrificiis et oblationibus ceteror⁹ vitam ducentes sorte he reditaris cum aliis non acciperet: ita q̄ solum tribus undecim remanebāt. Idecirco tribus ioseph in duas subdiuidit⁹: que ex duobus filiis esfrāim et manasse descenderūt: ut numer⁹ duodenarius impleret: ut tribus ioseph cui⁹ occasione ceteris fratribus tāta bona puenerāt: duplē portione distaret. Ideoq; trib⁹ ioseph iter ceteras nō nominat: sed loco eius due trib⁹ videlicet esfrāim et manasse surrogātur.

¶ De sancto Ioseph patriarcha. Lāp. xcv.

Ioseph pa triarcha Jacob filius ex rachele in sancrorum patrum catalogo. Ecclesiastici. xlviij. et primo Nachab. n. specialiter nominat⁹. Qut patri dilectissim⁹: eo q̄ in senectute ges nitus: cum annorum. xvi. pasceret gregem: inuidiam fratrum suorum incurrit: tum propter familiarem patris erga se dilectionē: tum ppter somniū narrationem. Utterat eīn somnia: q̄ fratrū manipuli suum in agro adoraret: et q̄ sol et luna et stelle undecim se similiter honorarent: quod pa ter exponens ioseph a fratribus p̄dicterat adorandum. ¶ Cum igitur a patre in Sichēn: vbi fratres pascebāt pecora mitteretur: ipsum tunica talarī nudatum deposuerunt in cisternam fiscam: et deinde consilio iude extractū israeli

Tertius

tis triginta argenteis vendiderūt. Tunica autē ipius in sanguine hedī tinxerunt: simulat̄es illum: feris occisum cādem patrī miserūt: qui ipsum interfectuz existimans inconsolabiliter omni tempore descebat. Dadianit̄e nō qui et illi maelite ioseph i egypto vēdiderūt phuthipbari eunuchō magistro militie pharaonis. Hic habuit uxorem et liberos: nōdum eīn eunuchus factus erat. Nam et ioseph postmodū duxit uxorem eius filiam: qui eunuchus factus ad sacerdorium fuit promotus. ¶ Tradit⁹ hebrei: q̄ ipse phuthipbar vidēs ioseph elegante emit eum: ut sibi misceretur. Dominus autem custodiens ioseph: adeo illum infrigidauit: ut deinceps tanq; eunuchus impotens ad coitum fuerit: propter quod et eunuchus dicitur. Videntes autem eum ierophanti arefactum de more suo ipsum pontificem heliopoleos: que postea fuit damisata creauerunt. Phuthipbar autem quis cum ioseph peccare non posset: ipsum tamē diligens instantium honorauit: q̄ omni dōmū sui illum prefecit. Cum autē uxoris eius in secesset oculos in ioseph: quadam die dum esset in camera solus: illa ingressa apprehendit pallium eius: et eum ad concubitus inuitauit. Sed ioseph statu relictō pallio in manu eius effugit. Illa nō contemptam se videns: in argumentum fidei retentum pallium: ostendit viro recordanti: accusans ioseph q̄ ipsam voluisset violare. Qui verbis uxoris credul⁹: vincit ioseph tradit⁹ in carcē regis. Tūbū etiā post dies aliquor retrorsu sunt: q̄ rege princeps pincernarum et pistorum magister ex culpa ipsorum. Qui cam ambo nocte via somnia vidiſſent: et ea ioseph interroganti narrassent: principi pincernarum qui dixerat se vidisse: q̄ evite trium propaginum vuas exprimens in calicem pharaonis poculum regi dabat: exposuit ioseph: q̄ post dies tres suo fuerat officio reponendus. Principi nō pistorum dicent: q̄ viderat se tria canistra panibus referta gestare: anesq; ex eis comedere: exposuit ipsum post tres dies in patibulo suspendendus: carnesq; eius ab aliis lacerandas: que omnia ut predixerat: rei probavit enetus. ¶ Post duos annos vidiſt pharaos somniū: q̄ septem boues crasse de flumis ascēdebant: quas sequebātur septem alle macilente priorum pinguedinem devorantes. Septem quoq; spise plene et uberes pullulabant: quas sequebāntur alie septē renues et arentes priorum pulchritudinem absorbentes. Eung sapientes egypti somnum regi interpretari neceſſerunt: ad suggestionem pincerne ioseph recordati: pharaō ioseph educro de carcere somnum retulit: quod illi sibi exposuit. Dicens septem annos fertilitatis nimis in orbe vēturos: quos subsequentur alie septem summe sterilitatis. Consuluitq; regi ut prouideret virū: qui quintam partem frugum tempore fertilitatis in hor-